

ПОМАГАЊЕ СТВАРАЊУ РАСИСТИЧКЕ ДРЖАВЕ

Током обележавања Дана сећања на Холокауст у недељу, УН су отвориле и изложбу која је одавала пошту праведницима Албаније који су ризиковали све да би спасили јеврејске животе током холокауста. Изложба је у УН стигла из Јад Вашема, где је била отворена два месеца. И док заиста треба да се ода пошта и признање Праведницима из свих нација, проблем са овом изложбом је, уствари, њен скривени план. Јевреје, исто као и албанске праведнике из Другог светског рата користе данашњи Албанци да би успевали у расистичко-супремацијској завршници на Балкану, где су почела оба светска рата односећи пре свега јеврејске и српске животе.

И време кад је изложба отворена је веома специфично. Независно Косово је на дохвату Албанаца, а Албанци су већ раније поучени, још од ратова у Босни и Хрватској па рата на Косову, да је продаја приче о Јеврејима у вашој верзији етничког ривалства може да вам отвори врата. И заиста, 70 милиона хрватских, босанских и албанских долара потрошених у ПР фирмама, усмереним према важнијим јеврејским организацијама, успели су да доведу до јеврејске подршке на страну отворено наци-носталгичне Хрватске деведесетих година прошлог века, чији је

Јулија Горин, аутор чланка

председник Фрањо Туђман написао књигу у којој се порицао холокауст и имплицирало да су Јевреји сами били криви за жртве у холокаусту. ПР фирме су успеле и да Јевреји подрже страну босанских муслимана чији је председник Алија Изетбеговић написао Исламску декларацију у којој је потврдио да је муслиманска држава некомпатибилна са западним вредностима. Исто тако су довеле и до јеврејске подршке Ослободилачкој војсци Косова коју је потпомагао Хезболах, а финансирао и тренирао бин Ладен, против Срба, који су заједно са Јеврејима убијани у концентрационим логорима.

Након Јевреја, Срби су исто тако били циљна група за уништење током Другог светског рата, и док су Јевреји и Срби заједно умирали у логорском комплексу Јасеновац који је водила Хрватска, савезница сила Осовине, Албанци и Бошњаци су формирали властите добровољачке СС јединице.

Албанци ужурбано завршавају отимање земље од Србије, државе чији је народ збацио Слободана Милошевића још готово пре једне деценије, избравши прозападњачке лидере. Узимање Косова је био циљ од почетка, када је ОВК почела убијати Србе, заједно са Албанцима и Ромима који су радили као

поштари у служби југословенске владе или су само били пријатељи или били мешаних бракова са Србима. И као да јеврејска издаја својих историјских савезника и са-жртва није било довољно перверзно, данас је Косово етнички чиста држава, очишћена од готово свих мањина: Срба, Рома, Горанаца, Бошњака, Хрвата – и Јевреја.

Пре него што се Јад Вашем сложио да омогући ову изложбу и да, и не хотећи, омогући злосрећну нову „Косову“, требало је да се запита зашто је чак и последњих 15 Јевреја морало да побегне из главног града Косова, без ичега осим одеће коју су имали на себи, када је ОВК прохујала кроз њихове домове 1999. У то време, председник малене јеврејске заједнице у Приштини, Чедомир Прлинчевић, причао је како су му двадесетак људи провалили у породични стан: „Моја мајка, осамдесетогодишња старица, доживела је срчани удар, јер ју је то подсетило на 1943, када су Хитлерове СС јединице на исти начин провалиле у њен стан.“

Заиста, рушење и скрнављење православних цркава, манастира и гробаља, које се наставило након што је НАТО Косово поконио Албанцима, и јеврејско гробље, које се налази уз српско у селу Велика Хоча, такође је било вандализовано, како читамо у књизи Прикривање геноцида на Косову (прим. прев: Уствари се ради о јеврејском гробљу у Приштини).

Чињеница да се холокауст користи за супремацијске циљеве превазилази сваку пристојност. И замена теза ту не престаје. Изложба понавља ону непоуздану статистику коју ова обновљена албанска кампања, концентрисана на Јевреје, шири готово већ три године: Албанија је била једина земља у којој је након рата било више Јевреја него на почетку. И без обзира што је то исто тако био случај и са Шпанијом, Шведском и Финском, у којима је било много више Јевреја него оних 200 из Албаније, треба приметити да је овај албански рачун смишљен да не узима у обзир Косово, чију независност Албанци тако

прижељкују. Тамо су Албанци помогли око 600 Јевреја, од којих је већина завршила у Берген Белзену. Другим речима, више је Јевреја одведено с Косова него што их је икад пре рата живело у Албанији.

Праведника (прим. прев: назив који Јевреји данас дају нејеврејима који су Јевреје помагали и спасавали током холокауста) је било међу свим народима Европе; више Немаца спашавало је Јевреје него Албанци. А са друге стране спектра, више је Срба спасило Јевреје него Албанаца. Но, очигледно, српским спаситељима никад није пала на ум идеја да се хвалисају спасавањем Јевреја као што то овај експанзионистички ривал користи против њих.

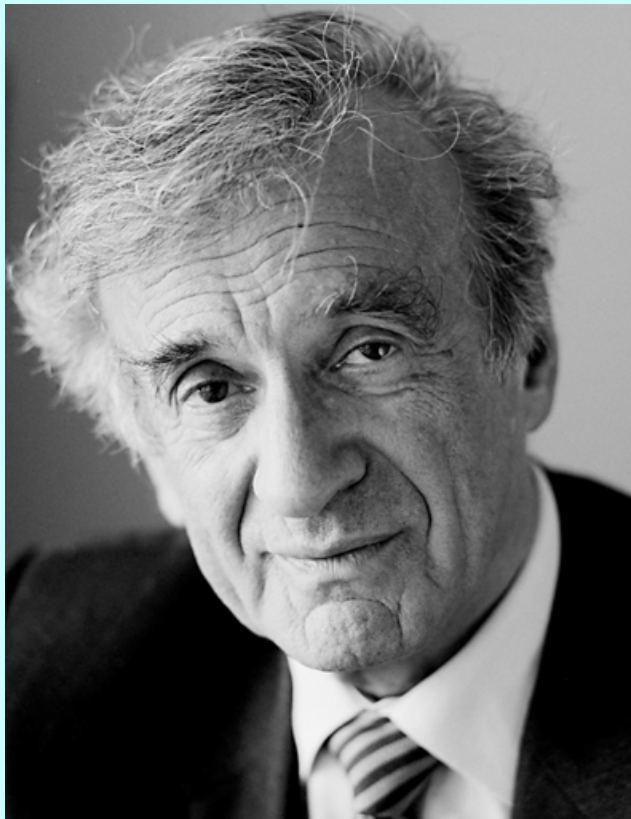
И тако је јеврејску добру вољу подржао и националистички покрет који је у Другом светском рату створио нацистичку организацију Бали Комбтар, која је на Косову и дан данас активна. Исто тако и војне ознаке албанске нацистичке СС Скендербег дивизије, које приказују албанску националну заставу, данас носе припадници Косовског заштитног корпуса. Јеврејска захвалност, у овом осетљивом тренутку исказана према албанским Праведницима, искориштава се за стварање нове државе чије је осниваче делом обучавао син нацистичког Луфтвафе генерала задуженог за Хитлерово бомбаровање Београда 1941, државе у којој ресторан „Хитлер“ ради без много контроверзе, државу коју воде „бивши“ припадници ОВК, за чије је вође и припаднике новинар Њујорк Тајмса, Крис Хеџис пише у часопису Форин Аферс, 1999:

„своди се на бизарну идеолошку дивиденду, са елементима фашизма с једне стране и нијансама комунизма са друге. Прву групу воде синови и унуци десничарских албанских бораца, било да се ради о потомцима оних што су се борили у фашистичким одредима Другог светског рата и добровољцима Скендербег СС дивизије, коју су основали нацисти, или пак потомцима десничарских албанских качака који су устајали на Србе

пре 80 година. Иако није била нека борбена јединца, дивизија Скендербег је учествовала у срамним хапшењима и депортацијама оних неколико стотина Јевреја током холокауста.

Током деведестих, Албанци су помогли да се

Носилац Нобелове награде, Ели Визел

поново оформи босанска верзија Скендербег дивизије, Ханџар СС дивизија:

Од око 6000 људи, Ханџар дивизија одише фашистичком културом. Виде се као наследници СС Ханџар дивизије, коју су босански муслимани формирали 1943. да се боре на страни нациста. Њихов духовни узор био је Мохамед Амин ал Хусеин, Велики муфтија јерусалимски, који је подржавао Хитлера. Према једном службенику УН, изгледа да зачуђујуће мало оних на дужности у Ханџар дивизији у Фојници добро говори српско-хрватски. „Већина њих су Албанци, било с Косова... или Албаније,“ (открива тај службеник).

Изложба носи име БЕСА: Кодекс части –

Албанци муслимани који су спасавали Јевреје током рата. Страница Јад Вашема о овој изложби овако описује Бесу: „Изузетна помоћ која је пружена Јеврејима утемељена је у Беси, кодексу части, који и данас и даље служи као највећи етички кодекс у земљи. Беса дословно значи „одржати обећање“. Онај ко се понаша у складу са бесом је човек који држи дату реч, неко коме можете да поверите како свој, тако и живот своје породице. Чини се да је овај кодекс израстао из ислама како се код Албанаца интерпретира.

Наглашавање „муслиманства“ код Албанаца је изразито, у оштром контрасту у односу на његово ненаглашавање када су Јевреји и западне силе кренуле да Албанце подржавају у борби против Срба. Оно што недостаје из дефиниције бесе је њена најчешћа примена – обећање да се не убије особа која је укључена у крвну освету, попут оних које су владале Албанијом, а сада и Косовом и Македонијом током неколико последњих година када је поново оживело ово древно варварство.

На страници Јад Вашема даље пише:

Херман Бернстин, амбасадор САД у Албанији, пише 1934: „Не постоји никакав траг дискриминације против Јевреја у Албанији, јер је Албанија једна од ретких земаља Европе данас где не постоји религијска предрасуда, иако су и сами Албанци подељени у три вере.“

Човек се запита може ли да се дискутује да ли је ломљење крстова са српских православних цркава, које су штитиле и Србе и Албанце током НАТО бомбардовања, а затим њихово паљење и уринирање по згариштима верска или расна мржња, али по Андију Вилкоксону, америчком стручњаку на суђењу Милошевићу: „9. септембра 1901, британски дипломатски телеграм послата маркизу Ландсовну гласи: „Стара Србија (Косово) је још увек немиран регион због албанских безакоња, освета и расне мржње.“

Више од једног века касније, изгледа да су се ствари веома мало промениле.

И док је важно да се прославе пређашњи акти несебичности и праведности у Албанаца, човек не може да заборави шта тај народ сада чини, директно ниподаштавајући саму мисију Јад Вашема. Ако су Срби били „оправдане“ мете албанске мржње 1999, зашто су онда и Јевреји, Роми, Горанци, Бошњаци и Хрвати морали да оду да би се примио корен нове „Косове“? Можда због тога што је ова мржња и била средство од самог почетка?

То је све очигледно било занемарено од Јевреја који су били укључени или су одобрили ову изложбу, која приказује рад фотографа из Колорада, Нормана Гершама, седамдесетпетогодишњака, ветерана Вол Стрита који се недавно сам описује у Веил Дејли као полутан између Јевреја и суфисте, и који се моли муслиманском молитвом на арпаском пре него што уђе у авион. Гершманова мисија која и даље траје током овог џихада, била је да тражи муслимане по читавом свету који су током Другог светског рата спасавали Јевреје.

Јеврејски муслиман Гершман је свестан данашње косовске мућке, и јавно је изнео свој став када је описао да се Косово „бори“ за независност од Србије, и поновио једну од свагдашњих популарних фраза албанског лобија, а коју је недавно поновио и албански амбасадор у Израелу на једној од страница Џерузалем поста: „Сви Албанци су спасавали Јевреје“. То, уствари, занемарује стварност Другог светског рата на Косову. Гершман открива да Ели Визел – који је, у тренутку историјске луцидности, одрекао се пре неколико година своје подршке

Јеврејско гробље у Приштини - Слика недостаје - Према речима очевидца, окружује га стотине тона ископане земље

антихуманитарној НАТО интервенцији на Косову – подржава оно на чему ради Гершманова фондација. Фондација „Ај контакт“, коју води још један Јеврејин из Колорада, Стив Кауфман, како пише Вејл Дејли, већ је издала књигу и ДВД који говоре о грађанима Албаније... који су штитили и помагали Јевреје да побегну од нациста у Немачкој, као и документарни филм у продукцији куће која је добила награду Еми. Тако, изложба је тек увод за оно што следи.

Да је Јад Вашем имао више историјског искуства, сложио би се да ову изложбу отвори за, рецимо, шест месеци, кад се разреши питање отимања земље, мирним или насилним начином. Уместо тога, ефектно је заузео став, и то такав који наглавачке поставља историју, јер музеј неопрезно указује и на резултат: повратак на границе Албаније које је одредио Хитлер (а које укључују анексију Косова Албанији), и остварење албанског циља Велике Албаније „под истом заставом која сад вијори на Косову“, као што је недавно указано у писму у Фајненшал Тајмсу. Наоружани печатом одобрења Јад Вашема, УН сада поносно понавља огромну историјску грешку.

Као и Ели Визел, и Џон Ранц је преживео холокауст и он је оно што су историјски плиткоумни Јевреји запада помогли да се уради Србији на корист Албаније (која све до прошле недеље није дозвољавала израелским авионима да лете на комерцијалним летовима са њених граница) означио као наш „највећи срам“.

Јулија Горин

FrontPageMagazine.com | Thursday, January 31, 2008

Превод - Одбор за Јасеновац СПЦ, www.spc.yu